

[Bernhard Baunsgaard]

om det, der ligger i loven, nemlig at man her forsøger i én lov at samle de regler, der skal gælde for samtlige museer i Danmark. Om dette vil jeg gerne sige, at det forekommer mig at være rimeligt og godt.

Og så bygger loven jo på, at man finder ud af, hvordan man skal få styr på de forskellige områder, og nationalmuseet sættes som hovedmuseum for den kulturhistoriske afdeling af museerne, og statens museum for kunst sættes som hovedmuseum for kunstmuseerne. Jeg vil gerne tage disse som udgangspunkt og sige, at vi gerne vil arbejde med på i udvalget at gå ud fra, at dette er en rimelig og god fordeling af opgaverne, og at vi vil få bedre styr på vore museer og især få bedre hold på, hvad der egentlig findes rundt omkring i museerne.

Så er der spørgsmålet om denne lov om museer og om alt, hvad der gemmer sig i dem med hensyn til bevarelse af vores fortidsminder. Der vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at man ved den deling, man i sin tid foretog mellem miljøministeriet og kulturministeriet, ikke har båret sig så forfærdelig fornuftigt ad, heller ikke ved den senere omlægning, der har fundet sted. Det forekommer mig, at miljøministeren har mere end nok at gøre med at passe på det, som er dette ministeriums egentlige opgave, miljøet, og undgå, at det bliver svinet til eller ødelagt.

Jeg kan i den forbindelse ikke lade være med at nævne afdøde professor Løgstrup fra Århus universitet, der engang skrev, at vi er så forargede over så mange ting, når de unge slår nogle møbler i stykker, og når de knalder noget porcelæn, og at vi er så lidt forargede, når de, der skulle være de ledende i samfundet, ødelægger naturen, skønt det første er så nemt at reparere i et industrisamfund og det sidste som regel ikke kan lade sig genetablere. Jeg tror, miljøministeren ville have nok at gøre med at holde styr på de afdelinger, og at det derfor ville være rimeligt at samle alt, hvad der har med fortidsminder og museer at gøre, under kulturministeriet. Det vil jeg gerne have at vi drøfter i udvalget – med henblik på at nå til en bedre fordeling af opgaverne.

Om en række af de enkeltbestemmelser, der er i lovforslaget, er der en række spørgsmål, jeg gerne vil have opklaret, men det kan vi jo drøfte i udvalget. Forhåbentlig er vi så

til andenbehandlingen nået til en fordeling, som vi alle sammen synes er god.

Bente Juncker (CD):

På nær de museer, der er knyttet til andre ministerier, vil så at sige alle statslige museer og statsstøttede museer efter dette lovforslag fremover være samlet under kulturministeriet i én lov.

Lovforslaget skal ses som en videreførelse af den strukturændring, der tog sigte på at styrke og koordinere samarbejdet mellem museerne på både amts- og landsplan, og som blev knæsat ved vedtagelsen af museumsloven i 1976.

Lovforslaget forekommer at være et godt redskab til udfyldelse af rammerne for det vigtige, men forsømte område af kulturen, som museerne jo er. Det er en naturlig ting, at det første kapitel udstikker formålet for museer, beskriver deres opgaver og præciserer samarbejdsforpligtelsen museerne imellem og mellem museer og myndigheder. Hermed opfyldes et ønske fra museerne selv om at få en sådan ramme med ind i lovgivningen.

Det er ligeledes naturligt og påkrævet, at vore to statslige hovedmuseer for dels det kulturhistoriske, dels det kunsthistoriske: nationalmuseet og statens museum for kunst, får præciseret deres helt centrale rolle i det samlede museumsvesen.

En egentlig beskyttelse af museumsnavnet har man ikke ment hensigtsmæssig, men udformningen af § 2 indeholder dog et element i den retning med sin klare definition.

Et par bemærkninger vil jeg gerne knytte til bestemmelser i kapitel 5 om statens museumsnavn. Der har fra kunstmuseernes side været udtrykt bekymring for muligheden for at tilsidesætte statens museumsnavn, fordi man i det nye forslag har anvendt formuleringen »efter forelæggelse for« i stedet for som tidligere »efter indstilling af«. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til § 10, at den ændrede formulering intet ændrer ved den gældende praksis, og dermed anfægtes statens museumsnavns beføjelser altså ikke.

En ændret kompetencefordeling opstår derimod gennem den nydannelse, der ligger i oprettelsen af det arkæologiske navn. Det er resultatet af det arbejde, der fandt sted i Møllmannudvalget, der afgav betænkning i